

## எனது கருப்புப் பெட்டி-தபூ சங்கர்

ரயில் பயணங்களின் போது...  
வீட்டு ஜன்னல்களின் வழியே  
கையசைக்கும் குழந்தைகளுக்கு  
பதில் கையசைக்கும் கைகள் எனக்கில்லை

---

திட்டமிட்டு யாரையும் ஏமாற்றுகிற துணிவு  
என்னகில்லையென்றாலும்  
ஏதாவதொரு உணவகத்திலோ  
மருந்தகத்திலோ  
கொடுத்த பணத்தைவிட அதிகமாக தந்தால்  
பேசாமல் வாங்கி வருபவனில்  
நானும் ஒருவனே

---

எப்படியேனும்  
எல்லோரிடமிருந்தும் தப்பித்து  
வீடு வந்து கண்மூடினால்  
என்னிடம் மாட்டிக் கொள்கிறேன்

---

நாள் முழுவதும் கூந்தலிலிருந்த பூவை  
எந்தச் சலனமுமின்றி  
எடுத்தெரிந்துவிட்டு  
வேறு பூவைச் சூடிக் கொள்ள  
எப்படி முடிகிறது  
இந்தப் பெண்களால்

---

அவ்வளவு தொலைவிலிருந்து  
குழந்தைகள் சாப்பிட உதவும்  
நிலவில்  
மனிதன் உயிர் வாழமுடியாது என்பதை  
எப்படி நம்புவது?

---

'அ'-வுக்கு முந்தி எழுத்துக்கள் இல்லையெனினும்  
'அ'- எழுதப் பழகிய என் கிறுக்கல்களெல்லாம்  
'அ'-வுக்கு முந்திய எழுத்துக்களே

---

நான் யாரைப் பார்க்கப் போனாலும்  
அவர் தனிமையில் இருந்துவிடக்கூடாதே  
என்கிற பயம் எனக்கு  
தனிமை  
கலைக்கப்படுகிறபோது  
ஏற்படும்  
இழப்புகளை  
நான் அறிவேன்

---

*A collection from வானம்பாடி*  
[www.kavithaicorner.wordpress.com](http://www.kavithaicorner.wordpress.com)